

დასძინებია ალერსიან ბაღს

თვლემს ტყის ნაპირი თავჩაქინდრული,
უხმო ალერსით ეკვრის ტოტი ტოტს,
დასძინებია ალერსიან ბაღს.
დასძინებია სევდიან წალკოტს.
ვარსკვლავიანი შუადამე ბრწყინავს,
შუადამე იწვის. დნება ნელ-ნელა,
მოგონებათა ელვარებს სარკე,
მაგრამ ჩემს გულში ისევე ბნელა.
ვეძახი სულს და ხმას არვინ მამლევს,
უხმო ალერსში ეკვრის ტოტი ტოტს,
დასძინებია ალერსიან ბაღს.
დასძინებია სევდიან წალკოტს.